

Justitiedepartementet

Straffrättsliga åtgärder mot tillgreppsbrott och vissa andra brott (Ds 2019:1)

Er beteckning Ju2019/00209/L5

Kriminalvården ställer sig i allt väsentligt bakom utredarens ställningstaganden och bedömningar i promemorian, men lämnar följande synpunkter.

8.10.1 Bör en reglering som ger möjlighet till straffsanktionerade tillträdesförbud införas?

Kriminalvården delar utredarens uppfattning att det inte finns tillräckligt starka skäl för att införa en reglering som ger möjlighet att vid straffansvar stänga ute personer från varken butiker, simhallar eller bibliotek. För det fall en lag om tillträdesförbud ändå övervägs vill Kriminalvården framföra följande. När det gäller straffsanktionerade individuella tillträdesförbud så tycks inte möjligheten att lägga till föreskrifter kopplade till skyddstillsyn eller övervakning vid villkorlig frigivning ha övervägts. De beteenden som kan ligga till grund för de tillträdesförbud som föreslås är ofta straffbelagda. I de fall straffmättningsvärdet inte är så högt skulle en skyddstillsyn med föreskrift om tillträdesförbud kunna dömas ut och för allvarligare brottslighet skulle en motsvarande föreskrift kunna kopplas till övervakning efter villkorlig frigivning. I förslaget om förstärkta återfallsförebyggande åtgärder vid villkorlig frigivning finns dessutom en möjlighet att kontrollera föreskrifter genom elektronisk övervakning (prop. 2018/19:77). Genom att tillträdesförbudet kopplas till övervakning får frivården möjlighet att genom stöd och kontroll verka för att det ordningsstörande beteendet och de kriminogena faktorer som stödjer ett sådant beteende förändras.

10.2 och 12.4.2 Ekonomiska konsekvenser

En ökning med bedömda 64-108 intagna i snitt per år innebär ytterligare behov av platser i ett redan ansträngt läge. Kriminalvården instämmer därför i att en ökad beläggning kräver att befintliga anstalter byggs ut eller att det byggs nya anstalter. Kriminalvården instämmer även i att de ökade kostnaderna bör finansieras genom att medel skjuts till myndigheten. Däremot handlar det inte främst om investeringskostnader, som det står i näst sista stycket i avsnitt 10.2.2. Eftersom Kriminalvården inte äger sina lokaler är det främst fastighetsägarna som står för investeringskostnaderna, som de sedan finansierar genom att höja Kriminalvårdens hyror. Därför kommer kapacitetsökningen i första hand innebära en ökning av myndighetens löpande kostnader i form av främst lokalyror och utökad personal.

Kriminalvården vill understryka att besked om kommande anslagsökningar behövs redan i nästa budgetproposition eftersom omedelbara åtgärder krävs för att öka Kriminalvårdens kapacitet. Behovet av en kapacitetsutökning och hur den ska finansieras behöver dock bedömas som en helhet. Ett antal straffskärpningar har genomförts under senare år, eller planeras att genomföras

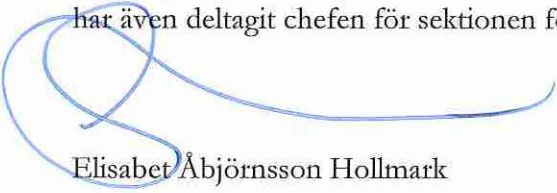
REMISSVAR

Datum
2019-05-28

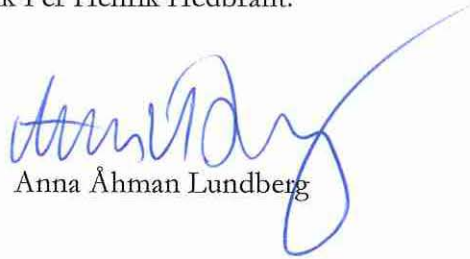
Vårt diarienummer
2019-5649

inom kort. Detta är en av anledningarna till Kriminalvårdens bedömning att nuvarande trend med ett ökat antal intagna kommer att fortsätta, och förstärkas, de närmaste åren. Hur stort anslagstillskott som behövs bör beräknas utifrån en samlad bedömning av klientinflödet under kommande år. Detta straffskärpningsförslag är en av många beståndsdelar av den bedömningen.

Detta yttrande har beslutats av kriminalvårdsdirektören Elisabet Åbjörnsson Hollmark efter föredragning av verksjuristen Anna Åhman Lundberg. I den slutliga handläggningen av ärendet har även deltagit chefen för sektionen för verksjuridik Per Henrik Hedbrant.

Elisabet Åbjörnsson Hollmark

Anna Åhman Lundberg